

mere effektiv Politiledelse, end det er vore Politimestre muligt at yde. Jeg vil dog benytte Lejligheden til at udtale al mulig Respekt for og Anerkendelse af de stedlige Politimestres Dygtighed, men deres Arbejde er af saa mange forskellige Arter, baade administrativt som Byraadsledere, mange Steder som Dommere og endvidere som Politimestre.

Jeg er ganske enig med Ordføreren og det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing) i, at Politiet jo særlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa alle Ildebrandssager og ogsaa paa Vagabondering for derigennem at forhindre mange Ildspaa sættelser, som utvivlsomt finde Sted af Vagabonder. Dette er ogsaa ganske naturligt, og ikke af anden, saa dog af den Grund, at Brandforsikringselskaberne skulle bidrage til Politiet; men ogsaa bortset herfra vilde det naturligvis være Politiets Opgave. — Politibetjentene skulle ved deres Ansættelse være i en Alder af mindst 22 Aar og som Regel ikke over 40 Aar; men det betyder naturligvis ikke, at de skulle gaa ud af Korpset, naar de have naaet 40 Aars Alderen; det er ved Ansættelsen, at man sætter denne Grænse.

Hvad dernæst § 7 angaar, saa er den jo i Overensstemmelse med det Forslag, jeg oprindeligt havde stillet i Lovforslagets § 10, og jeg er ærede Medlemmer taknemmelig for, at de slutte sig til det og derved medvirke til Gennemførelsen af Loven. Derimod maa jeg tage meget bestemt Afstand fra de Udtalelser, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) fremkom med om det Princip, der der skulde knæsettes. Fra min Side er der ikke Tale om noget som helst Princip. Jeg har, som det ærede 3die Medlem for 10de Kreds udtrykte sig, taget Sagen ganske praktisk, hvad jeg ogsaa udtalte ved Sagens Forelæggelse. Og jeg kan ikke give det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds Ret, naar han sagde, at det er netop dem, som ikke have brandforsikret, der trænge mest til Beskyttelse. Den naturligste Beskyttelse for dem vilde dog ogsaa være den ganske nærliggende, at de ligesom andre tegne en Assurance, det er den simpleste Maade at søge Beskyttelse paa. Det kan dog ikke bestrides, at det er den rene Teori at tale om, at vi ingen Pligt have til at brandforsikre her i Landet. Nej, vi have maaske ingen Pligt til at brandforsikre, og hvorfor? Fordi det er ganske overflødig, thi saa at sige alle Mennesker have jo forsikret, det er de rene Undta-

gelsestilfælde, hvor Folk med Hensyn til Brandforsikring ville være deres egne Assurandører, de ere saa faa, at man ikke kan regne med dem.

Jeg tror, at det ærede Medlem søgte maaske straks at sætte lidt ondt Blod for det nye Politikorps ved to til tre Gange at betegne det med Navnet Gendarmer. Det tager jeg Afstand fra; det Politikorps, som her skal oprettes, er meget forskelligt fra det Korps, som eksisterede under Navn af Gendarmer.

Bramsen: Naar den højtærede Minister sagde, at dette Lovforslag med Hensyn til det Punkt, jeg ankede over, ikke hviler paa noget som helst Princip, saa er det jo i og for sig ret interessant; at det ikke gør det. Vi ville da senere kunne gøre gældende, naar man paaberaaber sig dette Lovforslag for senere Lovforslag i lignende Retning, at den højtærede Minister, da han i sin Tid fremsatte det, ikke havde noget som helst Princip.

Hvad det angaar, at der er saa overordentlig faa her i Landet, som ikke tegne Forsikring, saa tror jeg, det er noget, som den højtærede Minister ikke ved saa god Besked om og ikke kan vide; det kan i det hele taget ikke nogen vide fuldstændig Besked om. Men jeg har dog adskillig Lejlighed til at vide Besked derom, og jeg ved, at der er Folk i København, som i den senere Tid have hørt op at tegne Forsikring, endogsaa for meget store Beløb, idet de paa Grund af det gode Brandvæsen ville spare deres Præmie. Ræsonnementet, som her ligger til Grund, er i høj Grad ulogisk. For at undgaa Ildebrande træffe vi Lovforanstaltninger, hvorved vi lade dem, som forsikre mod Ildebrand, betale for dem, som ikke forsikre, og saa gør man gældende, at det er saa faa, som ikke forsikre. Hvis nu Lovforslaget virkelig blev effektivt, saaledes at Ildebrande derved undgaas, vilde der naturligvis blive mange flere, som ikke forsikre. Altsaa, naar Ministeren forudsætter, at det er meget faa, som ikke forsikre nu, og der ikke kan blive flere, der lade være at forsikre efter dette, saa forekommer det mig, at han netop derved i samme Grad betegner dette Lovforslag som betydningsløst. Thi hvis det virkelig fik den Betydning, at Ildebrande herved kunde undgaa, vilde det jo være en ret logisk Følge, at man i mindre Grad forsikrede, end man havde gjort tidligere og sparede sit Tilskud.